

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychosomatyka

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia zdrowia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	4/VIII
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychiatria, Wprowadzenie do psychologii, Psychologia kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatori um	Laboratoriu m	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10	22						2	75	3
Studia niestacjonarne	10	12						2	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/ laboratorium	<p><u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</p> <p><u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji</p> <p><u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł</p> <p><u>Praca w grupie</u> Debata Inne:</p>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
P_W02	Ma pogłębioną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W03	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu neurobiologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	K_W13
P_W04	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi rozumować i wyprowadzać wnioski zgodnie z zasadami logiki, przedstawiać swoje poglądy używając adekwatnej terminologii właściwej dla kierunku studiów. Potrafi dostrzegać błędy w rozumowaniu innych osób.	K_U01
P_U02	Potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji.	K_U05
P_U03	Potrafi rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii emocji. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji.	K_U09
P_U04	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Jest gotów do w działalności zawodowej do uwzględniania jej etycznych i moralnych aspektów. stosując się do zasad współpracy w środowisku zawodowym.	K_K02

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do psychosomatyki	
W2	Podstawy klasyfikacji zaburzeń psychosomatycznych	
W3	Czynniki psychologiczne i uwarunkowania środowiskowe w powstawaniu zaburzeń psychosomatycznych	
W4	Ból w ujęciu psychosomatycznym	
W5	Psychosomatyka w ujęciu nurtów psychoterapeutycznych	
Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium - właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Diagnoza różnicowa zaburzeń psychosomatycznych	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 K_K01 K_K02
T2	Rola czynników psychologicznych w chorobach somatycznych	
T3	Identyfikacja zaburzeń psychosomatycznych w wybranych sytuacjach klinicznych.	
T4	Poradnictwo i psychoterapia w przebiegu zaburzeń psychosomatycznych	
T5	Wybrane zaburzenia psychosomatyczne	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, <u>kolokwium</u> , <u>projekt</u> , prezentacja, referat, esej, <u>zaliczenie z oceną</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Zaliczenie z oceną	Wiedza
Ćwiczenia	Projekt, aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku, praca zespołowa	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z pisemnego zaliczenia, analizy przypadku, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach dydaktycznych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach - liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt, esej, studium przypadku, zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	35	45
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	3 ECTS = 75h	3 ECTS = 75h

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Seligman, M. E. P., Walker, E. F., Rosenhan, D. L., & Psychopatologia, W. (2003). Zysk i S-ka.
Morrison, J. R. (2002). *Kiedy objawy psychiczne maskują choroby ciała*. Gdańskie Wydaw. Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Woźniewicz, A. (2018). Sposoby klasyfikowania zaburzeń psychosomatycznych. *Psychiatria i Psychologia Kliniczna*, 18(3), 283-289.
Tarkowski, Z., Humeniuk, E. Jąkanie jako zaburzenie psychosomatyczne.
Nieduziak, E. (2012). Arteterapia jako pomoc w terapii zaburzeń psychosomatycznych. *Człowiek-Niepełnosprawność-Spoleczeństwo*, 3, 7-27.
Bartoszek, B. (2010). Atopowe zapalenie skóry (AZS) jako choroba psychosomatyczna: analiza badań. *Studia z Psychologii w KUL*, 16, 57-74.
Samborska-Sablik, A., Sablik, Z. (2010). „Trudny pacjent” –pacjent z zaburzeniami psychosomatycznymi w podstawowej opiece zdrowotnej.

Inne materiały dydaktyczne: